

tid den paagældende Præst ud fra et Ønske om, at denne Sag maatte blive ordnet paa den fredeligst mulige Maade, indvilget i foreløbig at blive den eneste, der kommer i denne særlige Stilling. Og vi maa ogsaa huske paa, at Vaalse Sognemenighed har absolut Ret til at faa den Præst, den ønsker, en Præst, som ifølge Højesteretsdommen staar fuldt lovlig som Præst i den danske Folkekirke. Vi har ikke fra Lovgivningsmagtens Side nogen som helst Ret til at sætte ligesom et sort Stempel paa Vaalse Sognemenighed ved at vedtage en Undtagelseslov for denne. I øvrigt skal jeg ikke komme dybere ind paa de Spørgsmaal, det ærede Medlem fremdrog; der vil jo blive Lejlighed dertil i det kommende Udvalg.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Juel) skal jeg kun sige, at jeg maa tilstaa, at jeg undres over, at Udtalelser som de, der blev fremsat af det ærede Medlem, overhovedet kan fremsættes i dette høje Ting. Jeg finder, at det er paa Grænsen, ja ud over Grænsen, for det tilbørlige at sige her i dette høje Ting om den paagældende Sognepræst, Arboe Rasmussen, at naar han kommer udenfor Kirken, siger han, at han ikke tror paa Sandheden af de Handlinger, han har foretaget inde i Kirken. Det er ganske utilbørligt at sige det om den paagældende Præst, og naar det ærede Medlem siger, at han maa lade sidde paa sig Beskyldningen for, at han kun prædiker, fordi han er betalt for det, er en saadan Paa-stand i den Grad ved Siden af, at denne Sognepræst jo i Virkeligheden har sat hele sin Eksistens paa Spil, idet han ganske aabent har udtalt sine Meninger. — Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem citerede Højesteretsdommen paa ganske urigtig Maade. Han siger, at Højesteretsdommen har sagt, at vel har den paagældende Sognepræst forset sig, men han har handlet i god Tro. Højesteretsdommen siger end ikke et Ord om, at den paagældende Sognepræst har forset sig, den siger tværtimod, at om hans Stilling til Folkekirkens Lære finder den ikke nu Grund til at udtale sig, den siger kun derom, at han har været i begrundet god Tro i Henhold til alt, hvad der foreligger i saa Henseende. Det ærede Medlem skulde dog, forinden han udtalte sig om Højesteretsdommen, have gjort sig den Ulejlighed at gennemlæse den — han har den jo liggende foran sig.

Hermed skal jeg atter anbefale, at

man underkaster Lovforslaget en hurtig Behandling i Udvalget — det glædede mig at høre det samme fra det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Jeg haaber ogsaa, at der skal blive naaet et Resultat gennem disse Forhandlinger.

J. Pedersen: Ja, jeg deler ikke den højtærede Ministers Glæde over, at Udtrykket „evangelisk-luthersk“ er saa ubestemt, at der kan lægges alt muligt ind deri. Jeg kunde tænke mig, at Paragraffen kunde have en saadan Ordlyd, at ogsaa jeg vilde finde det rigtigt, at den var mere almindelig og gav mere Rum for forskellig Anvendelse; men netop, da Paragraffen bruger Udtrykket „evangelisk-luthersk“, synes jeg ikke, jeg kan glæde mig over, at det skulde være saa ubestemt, at der kan lægges alt muligt ind deri. Naar den ærede Minister tilføjede, at Grundtvig jo stemte for Paragraffen og saa maa have været tilfreds med, at den var saa ubestemt, som den er, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at da der, for at gøre den mere bestemt, blev foreslaaet at tilføje: „i Overensstemmelse med den Augsburgske Konfession“, sagde Grundtvig, at det skulde han ikke have noget imod. Det tyder dog paa, at han ikke har været ganske utilgængelig for den Tanke, at skulde vi have en Betegnelse i Grundloven, skulde det være noget, man forstod, og som man kunde være enig om.

Juel: Jeg giver den højtærede Kirke-minister Ret i, at det vilde have været utilbørligt af mig at fremsætte de af ham nævnte Udtalelser om en Præst, hvis de ikke var rigtige, men de er rigtige. Vedkommende Præst har ...

Formanden: Jeg maa paatale de af det ærede Medlem før brugte Udtryk og anmode det ærede Medlem om ikke at anvende dem paa ny.

Juel: Hvilke Udtryk? Jeg har i øvrigt ikke tænkt paa at gentage dem.

Formanden: Jeg sigter til det Udtryk, at Pastor Arboe Rasmussen har prædikeret, fordi han var betalt for det.

Juel: Naar man ikke forretter Handlingerne inde i Kirken efter ens egen Tro og Overbevisning, kan man ikke forsvare det.

Hvad Højesteretsdommen angaar, har